

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Athanasii Kircheri Soc. Iesv Diatribe. De prodigiosis Crucibus

Kircher, Athanasius

Romae, 1661

Pars Prima Historica

urn:nbn:de:hbz:466:1-11300

PARS PRIMA

HISTORICA

CAPVT I.

De varijs prodigiorum classibus.

NULLVM arbitror in hac Mundi machina Diuinorum operum esse, quod tanta admiratione mortaliũ pectora rapiat, tanta subinde formidine

percellat, ac nonnulla, quæ vti in inaccessibleis diuinæ Sapientiæ claustris reconduuntur, ita nullum quoque quantumuis purgatissimis mentibus ad eas nondicam penetrandas, sed ne ad concipiendas quidem aditum patefaciunt, ac potissimum in triplici generum differentia versantur.

Prioris generis sunt illa miracula, quæ Omnipotentis DEI dextra, vel per se immediatè, vel mediantibus hominibus sanctitate conspicuis, vel Angelis ineffabili quodam modo operatur.

Triples miraculorum genus.

A Secun-

V
dia-
c. à
eta-
uf-
nt,
te-
, si
n
tra
da-

p.

ost.

S

Secundi generis sunt, quæ subindè
 vel Angelorum dæmonumue ope,
 DEO, vel ad gloriam suam manife-
 standam, vel ad delicta mortalium
 vindicanda, permittente, contingunt;
 & quamuis hæc naturalium causarum
 catenis multiplici nexu implicentur,
 fieri tamen non potest, vt ea ob huma-
 ni ratiociniij imbecillitatem, dum obscu-
 ris tantùm similitudinum vmbreis, &
 sub notione confusa concipiuntur, per-
 fectè quoad modum explicentur; Quem-
 admodum enim infusa naturalium re-
 rum scientia dotati sunt, ita occultos
 Nature consensus dissensusque tam aptè
 & concinnè applicare norunt, vt in in-
 solitis & prodigiosis effectibus produ-
 cendis nihil ijs denegatum videatur.
 Huiusmodi sunt, repentina elementa-
 rium corporum concitatio, ventorum
 impetus, quo vastas turrium ædificio-
 rumque moles passim stratas, sylvas
 euersas & ciuitates, mare disiectis lit-
 toribus in campos transfusum, multa
 vnà cum incolis domorum millia diruta
 & spiritu procellarum abrepta legimus;
 Huc quoque reuocatur animalium lo-
 cutio

De Crucibus prodigiosis. 3

cutio, vti de Afina Balaam Sacra refert
Historia; & Plinius ait, anno Urbis 676
Gallum gallinaceum, Bouem quoque
locutum in Suburbij Romæ paulò an-
te Iulij Cæsaris mortem, frustra se vr-
geri dicentem, quod non frumenta sed
homines propemodum essent defuturi,
anno Urbis 710. Huc spectant varia ex
aeris elemento assumptorum corporum
schemata, sudores imaginum, voces syl-
uarum, lapidum, ceu ex luco vel æthe-
re ferientes, quorum exempla vbique
sunt obuia.

Tertij generis sunt, quæ puro quidem
naturæ subduntur imperio, attamen-
tantò à perfecta hominum intelligentia
semotiora, quantò ob varium causarum
confluxum sunt occultiora; adeoque
non immeritò in omnibus rebus τὸ θεῖον
sive Diuinum aliquid inesse sapientissi-
mus cēsuerit Hippocrates, quæ adeò la-
tè patent; quam latè patet multiplex
rerum, specierum, indiuiduorumque
constitutio. Etenim diuinorum omniū,
quæ aliquam suæ occultioris indolis no-
tam exprimunt, alia quidem ab Orbe
condito illicò immutabili lege, ipsisque

Miracula
naturæ
quæ;

Monstra,
& prodi-
gia.

inartata feminibus adhærescunt, quæ
quamuis in naturæ foecundissimo sinu
rerumque sensibilibus classe continean-
tur, virium tamen suarum actionumq;
occultas promunt & abditas causas, iis
solummodò notas, quos Pater luminum
hoc inestimabili intellectus munere bea-
uerit; & sunt, quæ Philosophus *ἑξαιρετα*
τῆς φύσεως, Latini Naturæ dicunt miracu-
la, eaque potissimum sunt, quæ de lite
& amicitia, siue de Sympathia & Anti-
pathia rerum in controuersiam cadunt.
Supra hanc aliud genus quod propriè
τὸ θεῖον Diuinum nominamus, non à
primis Mundi natalibus rebus insitum,
non perpetuum & constanti perenni-
que naturæ propagine vbique extensum, sed
tamen ad hominis bonum noua prorsus
insolitaque ratione certis locis, tempo-
ribus, aut etiam simulacris sensibilibus
illigatur, & omne id continet, quod in
homine Microcosmo, vel Mundi totius
ambitu circumfuso ab illa communi na-
turæ specie atque vsitata lege exorbitat,
& admiratione sui mortalium sensus
animosque exagitat; quæ Græci *τεράτων*,
Latini, monstrorum, ostentorum, pro-
digio-

De Crucibus prodigijs. 5

digiorum, portentorumue nomine amplexi sunt, nos etiam *θείας ὀπτάσεις*, Diuina vocitamus spectacula, quod nullum eiusmodi sit, quin præsentis Numinis aut Diuinitatis alicuius luculentum indicium præseferat; & sunt in Cælo quidem nouorum syderum geneses, Cometarum sub multiplici differentia apparitiones; in aëreo elemento ventorum, turbinumque insolita sæuities, prodigijsæ sanguinis, frumenti, lapidū, animaliumque pluuiæ; In aquis insolita lacuum intumescencia, portentosa diluuiā, repentinæ Maris fluminumque inundationes, quas ruptis aggeribus magna cum hominum, animalium, agrorumque ruina, nil præter turrium apices adhuc extantes ceu funesti spectaculi indices nonnullis in locis reliquisse legimus. In Terra, prodigijsæ & repentinæ fontium scaturigines, aut desitiones, montium absorptio, nouorumque generatio; formidanda maris, terrarum, Vvltanorumque incendia. In minori Mundo, morborum inauditorum, monstrorumque progenies. In politico Mundo, perturbationes horrendæ, inuisæ

Varie
prodigio-
rū classes

rerum humanarum catastrophæ, quibus, vti omnium Historicorum monumenta referta sunt, ita ijs diutius immorari nolumus.

Et vt ad propositum nobis argumentum propius accedamus, ex recensita ostentorum serie non infimum locum obtinuisse existimamus id, quod magna omnium formidine Neapoli non ita pridem comparuit: prodigiosa videlicet & repentina Crucum in lineis hominum vestimentis, pantamorphæ naturæ penicillo pictarum exhibitio, cuius causam & rationes antequam explicemus, nè quis forsan ostentum hoc omnibus sæculis inuisum inauditumque existimare possit, primò historicam hoc loco attexemus narrationem, qua nullo non tempore huius generis portenta diuersis in locis & regionibus obseruata fuisse DEO fauente ostendemus, vt ex ijs quænam miraculo, quæ naturæ vi ortæ sint, patefiat.

C A P V T II.

*Historica, de miraculosa Crucum
in vestimentis hominum appari-
tione Relatio.*

ANno salutis 363. Iulianus Aposta-
ta secundo Imperij sui anno, Li-
berij Pontificis duodecimo, iuratus vt
Christianorum, quos in opprobrium
Galilæos vocabat, ita & Crucis Christi
inimicus, cum ex Euangelio cognouisset
celebre illud de euerfione Hierosolymæ
Templique, ita vt nè lapis quidem su-
pra lapidem maneret; ad irritandum
annullandumque Saluatoris nostri va-
ticipinium, Iudæos ad Templi instaura-
tionem, quibuscumque potuit modis,
inducere conatus, omnem ipsis in sum-
ptibus faciendis subsidium pollicitus est,
quod & præstitit. Iudæi tam oportu-
nam iam dudum concepti moliminis
occasionem nequaquam aspernendam
rati, tum consilijs auxilijsque Iuliani im-
pulsu, tum ardenti conficiendi operis
desiderio perciti, opus occeperunt tan-

Iuliani
Apostatæ
impietas.

ta alacritate & tam feruenti mentis æstu, vt vel ipsæ foemine, cùm cophini deessent, complicatis vestium fimbrijs fordium reiectamenta efferrent; omnem muliebrem mundum, monilia, catenulas, in aures in operis felix auspiciũ impenderent, reliquis Hebræis per Orbem dispersis, vel ad primam huius molitionis famam ingentem vbique locorum pecuniarum vim collectam subministrantibus. Anxit hæc res mirum in modum Christianos, præsertim cùm Iudæi ipsis falsum Christi vaticinium ex ipsis fundamentis adhuc integris, & inconcussis id ipsum luculenter commonstrantibus exprobrarent; At S. Cyrilli Hierosolymitani tunc temporis Episcopi prophetico spiritu animati, iam tempus aduentasse dicentis, quo completo Christi vaticinio lapis non maneret super lapidem, in fide perstiterunt; Iudæis interim cum risu verba sancti viri acceptantibus, atque impigrè operi insistentibus: Eccè de repente formidabilis terrænotus exortus, omnes veterum Templi structurarum lapides non tantùm, horrendum dictu, funditus concussit, sed

Iudæorũ
in Christi
odiũ.

De Crucibus prodigijs. 9

sed & vnà cum vicinorum ædificiorum
substructionibus ita discussit disiecitque,
vt nullus super lapidem lapis mansisse
videretur; Iudæis partim occisis, partim
ad formidabile spectaculum vitæ fuga
sibi consulentibus. Non destitit hic ira-
ti Numinis vindicta, ignis cælitus de-
missus terræmotum subsequutus, omnia
opificum instrumenta malleos, scalpra,
palas, ferras, secures, ascias, ligones,
omnia denique quæ operæ ad opus per-
ficiendum habebant peridonea, vnà
cum Iudæis flamma, incendioque va-
stata in cineres redegerunt. Et ne quis
hæc casu accidisse arbitraretur, aliud in-
gens accessit prodigium. Si quidem se-
quenti nocte in mappis Altarium, libris,
vestimentis, amictibusque non Christia-
norum quidem, sed Iudæorum, Gen-
tiliumque tertio iam euidentiorique mi-
raculo, Cruces radiorum lumine figu-
ratæ non Hierosolymis tantum, sed &
Antiochiæ, alijsque vicinis Urbibus im-
pressæ comparuerunt; (eidem Iuliano,
in extis animalium introspectis Cru-
cem coronatam apparuisse referunt,)
quas cum illucescente die Hebræi in-
tuen-

Crucem
apparitio
in vestib^o
Hebræo-
rum.

tuentes, easque nulla vi, vel artis industria eluere possent, multi metu & intimo mentis horrore perculsi Christum, quem blasphemis primò vocibus insectabantur, eum in vestibus suis iam impressum signatumque, DEVM constantissimè confiterentur; complures verò pertinacioris cervicis impetu abrepti, felicem, quæ ijs obtigerat sortem, retento Iudaismo infeliciter abiecerunt. Atque hoc pacto Iudæi, & Gentiles locum pariter, & inani laborè cæpta, iusto DEI iudicio in omnes terras dispersi reliquerunt; adeò ut verificatum videatur istud elegans S. Leonis pronunciatum: nullis artibus & technis, nullo crudelitatis genere destrui posse sacramento Crucis fundatam Religionem.

S Leo
Papa.

Anno 361. Iuliano Apostatæ fines Illyrici ingresso, fertur, inquit Sozomenus, vites post vindemiam circa virgiliarum occasum, vis acerbis & immaturis onustas apparuisse, roremque tum in eius, tum in Comitum suorum vestes ex aere delapsam, singulis guttis signum Crucis impressisse, eiusque portenti significationem hanc esse dicebant: Im-

pera-

peratorem Iulianum immaturo etatis
sue tempore periturum , Religionem
autem Christianam celestem esse, & om-
nes sacra Crucis Christi figura cum tem-
pore signandos fore; vaticinium euen-
tus docuit .

Anno Christi 353. in Monte Golgo-
tha, ipso die Pentecostes, lucidissimum
signum Crucis apparuisse, Sozomenus
testatur, quod tanto radiorum fulgore
omnia illustravit, vt omnes ex omnibus
Mundi partibus confluentibus homini-
bus in admirationem raperet, præsertim
cum in altissimo aëris loco quindecim
stadijs à terra distito suspensum hæreret,
ea potissimum de causa à D E O Opt.
Max. exhibitum, quod Constantius Cæ-
sar bellum aduersus Catholicam D E I
Ecclesiam gesturus, vexillum erexisset
impietatis, Christus, cuius maximè Di-
uinitas impetebatur, illud ipsum, quo
vniuersam cum impijs impietatem de-
bellaret, diuinum hoc signum supra san-
ctum Montem immensa claritate coru-
scum celitus demonstrare voluit, illud
quod in mortali vita suis inculcarat, in-
dicans; *Confidite, ego vici Mundum*; rem
sanè

Vaticiniū

Crucis
apparitio
in Mōte
Golgo-
tha.

fanè euentus docuit, cum virtute Diuina tanto semper Ecclesia effulset gloriosius, copiosiusque effloruit, quo magis impiorum armis extincta putabatur.

Ex apparentibus Crucibus faustum signum.

Anno 395. Arcadius Imperator cum arduum in fauorem Armeniorum contra Persas bellum indixisset, & iam coeuntibus in prælium militibus, incredibili mentis feruore arderent, ecce de repente aëreæ Cruces in vestibus patuere, luculentum victoriæ, qua contra hostes potiri debebat indicium: vnde & victor aureum numisma eodem Crucis signo expressum ad posteritatis memoriam transmisit. Ita *Prosper*.

Cruces apparent in vestibus baptizatorum.

Anno 419. quo multæ ciuitates villeque in Palestina terræmotu collapsæ sũt, eodem Christus Seruator noster supra Montem Oliueti de lucida sese nube spectandum dedit; quo viso auditoque multæ Nationes gentilitatis adhuc immerse tenebris, Christi fidem amplexate sunt, atque in singulis, mirum dictu, sacro baptismatis fonte ablutorum vestimentis & tunicis Crucis Christi imago expressa illicò apparuit. Quæ fusius Marcellinus in Chronico suo describit.

Anno

Anno 746. ann. 6 Constantini Copronymi Imperat. post exortam de repente formidabilem caliginem secuti sunt terræ motus horrendi in Syria & Palæstina, hos excepit pestis inguinaria, ex Calabria & Sicilia originis suæ principia ducens, quæ Constantinopolim inuadens per triennium ita eam depasta est, vt penè in solitudinem redigeretur, repletisque cunctis monumentis, lacubus, hortis, vineis, vbi mortui sepelirentur, nullus superesset locus; grande prodigium! in vestimentis eorum qui inficiebantur lue, Crucum figuræ nullo sensibili motus vestigio impressæ cernebantur, & sic vitam omni medicæ artis industria irrita, finiebant; & cum irati Numinis vindictam cognoscerent, omnes Diuinam clementiam quibuscumque possent modis sollicitabant; solus Constantinus in solita sua pertinacia persistens, blasphemijs in DEVM Sanctosque, coelum & terram infestare non desistebat: quæ omnia fusius prosequitur *Theophanes*, & *Theodorus*.

Anno 954. Ignis cælitus demissus vestimentis hominum inhærebat sub forma

Pestis
horreda
Constantinopolis

Cruces
apparent
Parisijs.

ma Crucularum, à quibus ij solum liberabantur, qui ad Ecclesiam S. Mariæ Parisijs se reciperent. Ita Luitprandus, & Leo Ostiensis in suis Chronicis.

Anno Christi 958. Regni Ottonis Magni Cæsaris an. 22. in hominum vestibus Cruces apparuerunt, compluriumque vestes veluti lepræ & impetiginis sanie consperse, infectæque maculis videbantur. Quo spectaculo omnes ex malorû impendentium veluti omine quodam, incredibili formidine perculsi, ad irati Numinis iustitiam salutiferis pœnitentiæ operibus mitigandam confluerunt. Vide Trithemium de Monasterio Hirsaugiensi.

Prodigio
sa Crucû
apparitio
in H. spa-
nia.

Anno 1295. In Regno Castellæ duos insurrexisse Pseudopphetas religione ludæos, testatur Liber, qui inscribitur Fortalitium fidei; hi cæteris ludæis vltimum suæ redemptionis terminum vaticinati, vltimum quarti mensis prædicti anni diē assignauerant; vnde ludæi spe ferebãtur, indicta die sese, quod tot annorum sæculorumque interuallis vnicè expectauerant, à DEO redemptionis signum habituros. Quarè consuetis

suetis Synagogæ ceremonijs sese expiantes, ieiunijs eleemosynisque exoptatum à D E O. promissum sibi signum operiebant; Appropinquante verò die omnes ad Synagogam, candidis pretiosisque, quibus quisque poterat, induti syndonibus, more in solemnè Expiationis die ipsis solito, concefferant. Et eccè de repente Diuina vtique dispensatione consilij non ijs duntaxat, quibus induebantur syndonibus, sed & in ijs quoque quæ domi asseruabantur, Crucis signa apparuere; Quorum prodigioso spectaculo nonnulli quidem pauore correpti opus dexteræ Excelsi altius contemplantes ad Orthodoxam fidem transierunt, alijs durioris ceruicis, quod arte diaboli id contigisse dicerent, in solita mentis contumacia perseuerantibus. Hanc historiam Alphonsus Spina medicus Iudæus huic miraculo præsens volumine integro contra Hebræos, quod de Bellis Domini inscribit, comprehendit, quo plures deindè ex eadem Hebræorum secta conuicti, Christianam Religionem amplexi sunt.

Conuersio Iudæorum.

Anno 1500. vti Spansheimense Trithemij

Trithemij
de
Crucum
apparitione.

themij Chronicon testatur, nouo prodigio, Cruces in lineis vestimentis hominum, in indusijs peplisque mulierum, in mensarum mappis & linreaminibus, non solum in ijs, quæ in quotidianum usum cedebant, sed & ijs, quæ cistis reconditorijsque inclusa nulli aeris influxui exposita videbantur, in altaribus quoque pallisque eorundem sæpe sæpius apparuerunt. In Spanhemensi Monasterio vicinisque locis primum visæ, magno omnes timore ac horrore percule- runt, tam repentina natæ genesi, vt in Ecclesia, dum Salue Regina à Monachis cantaretur, ad 30. homines, qui sine Crucum signaculis Ecclesiam ingressi fuerant, iam innumeris signati Crucibus exirent: Nec hic desijt Crucum apparitio, siquidem in Crucenaco aliisque villis circumiacentibus, deindè Moguntia, Bingæ, cæterisque ad Rhenum oppidis visæ animos mortalium mire confternabant. Erant autem Cruces paruulæ & confusi coloris, ac si pannus pinguedine quadam mixti coloris esset inunctus, nec poterant vlla lotione deleri; sed post nonum, aut decimum diem

diem per se deficientes euanuerunt: Ostentum fuisse diuinitus expressum euentus docuit; siquidem post biennij decursum magna secuta pestilentia Vrbes hominibus, Prouincias incolis uduauit.

Admiratione digniora fuerunt, quæ anno 1500. in Leodiensi Diœcesi uisa sunt, quemadmodum ex litteris Episcopi ad Maximilianum Cæsarem ea de re datis patet; nempè à festis Paschalibus illius anni, singulis diebus diuersis in locis apparuisse publicè & inopinatè seu in Ecclesijs, seu in plateis, aut domibus aut etiam cubiculis signum dominicæ Crucis perfectū iam, simplex, modo etiã duplex, aut cum minoribus etiam adlatus Crucibus in formam scutarij typi Regni Hierosolymitani, nigrum autem & rubicundum, ita ut in aliquibus uerus sanguis effusus uideretur; apparuisse autem ut plurimum supra capita mulierum & maximè puellarum in summitate pepli. Mulierem quandam 22. annorum, cum eiusmodi Crucem in peplo animaduertisset sanguinolentam, territam cum reuerentia pepulum illud loco

In Leodiensi Diœcesi Crucum apparitio

Mirus euentus.

B

mun-

mundo reposuisse, aliudque capiti imposuisse, in quo mox similis Crux apparuit, adeò vt mutatis nouem dierum spatio tredecim peplis in singulis idipsū videre contigerit: Dum aliquando nonnulli ea de re cum illa colloquerentur, de repente in eius mento visam esse Crucem latitudinis vnus digiti, coloris, & saporis mellei; cumque ad astantium monitionem manū admouere voluisset, apparuisse etiam in ea similem Crucem, atque vtramque post duas horas disparuisse; apparuisse deindè super eandem varia alia signa ac nonnullos characteres & in mariti indusijs Cruces sanguinolentas; monitam mulierem à Parocho ad Ecclesiam se conferret, paruisse, & docto Theologo peccata sua confessam esse, ac nihilominus ad peplum capitis erupisse tantam sanguinis copiam, vt in extremam vsq; fimbriam deflueret, quæ & in figurâ Crucis se amplificabat, ita vt attrectatus digito adhæreret in presentia Episcopi, qui ibi erat. Hęc Naucleus. De hisce prodigiosis Crucibus, elegans sane poema, Maximiliano Cæsari inscriptum edidit Franciscus Picus

Comes

Comes Mirandule.

Anno 1501. denuò per Germaniam Cruces sanguinolentę in hominum vestimentis, instar guttarum sanguinis de coelo delapsę apparuerunt.

Crucum
nouum
prodigiũ
per Ger-
maniam.

Anno Christi 1550. vti Spanheimense Trithemij Chronicon testatur, Cruces sanguineę varijque characteres in peplis mulierũ apud Leodienses & Traiectenses ad Mosam apparuerunt, quę subito ex aere in conspectu virorum fide dignissimorum lineis panniculis impressę, nullum non summa admiratione compleuerunt; Intererat inter alios Matthæus Herbenus, Ecclesię Leodiensis S. Seruatij presbiter, qui tam insolito & repentino prodigio percussus, luculentum de ijs tractatum edidit.

Parisijs anno 1588. (vti mihi retulit Eques Valeranus Gallus *αυτοπι υς*) similes Cruces in stropholis, linteisque repentina comparitione visę sunt; secuta sunt mox horrida bella, fames, pestis.

Anno 1660. Tandem vltimis hisce temporibus, dictum Crucium ostentũ, & Neapoli comparuit. Nihil igitur restat, nisi vt de harum similiumque ori-

B 2 gine

Protesta-
tio Au-
thoris,

gine, causis, & significatione imposte-
rum nostrum decurrat ratiocinium; vt
quid de ijs sentiendū sit, patefiat. Quod
antequam faciam, protestor in hisce
prorsus nihil me, quod aut pietati Chri-
stiane, aut timori D E I in animis ho-
minum concitando præiudicio futurum
sit, asserturum; neque proprio me fretum
iudicio quicquam dicturum, quod SS.
PP. Theologorumque vnanimi doctri-
ne non vsquequaque consentiat. Neque
enim facile negarim applicationem sin-
gularem, vt plurimum causarum natu-
ralium ad formationem huiusmodi Cru-
cium concurrere, quæ ab ipsis causis
naturalibus adæquatè non pendat; &
valde probabile est, sæpe Angelorum,
vel dæmonum operam interuenire.

PARS